

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-413/15

Elaine Farrell
proti
Alanovi Whittymu a i.

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel – Smernica 90/232/EHS – Článok 1 – Zodpovednosť za ujmu na zdraví spôsobenú všetkým cestujúcim okrem vodiča – Povinné poistenie – Priamy účinok – Smernica 84/5/EHS – Článok 1 ods. 4 – Orgán poverený náhradou škody na majetku alebo ujmy na zdraví spôsobených neidentifikovaným vozidlom alebo nepoisteným vozidlom – Možnosť odvolávať sa na smernicu proti štátu – Podmienky, za ktorých možno považovať subjekt súkromného práva za subjekt štátu, voči ktorému sa možno dovolávať ustanovení smernice, ktoré môžu mať priamy účinok“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 10. októbra 2017

1. *Akty inštitúcií – Smernice – Priamy účinok – Subjekt, ktorý je poverený vykonávaním úlohy vo verejnom záujme pod kontrolou členského štátu alebo ktorý disponuje mimoriadnymi právomocami – Alternatívna povaha týchto podmienok*

(Článok 288 ZFEÚ)

2. *Aproximácia právnych predpisov – Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel – Smernica 84/5 – Náhrada škôd spôsobených neidentifikovaným vozidlom alebo nepoisteným vozidlom – Zriadenie subjektu súkromného práva členským štátom povereného náhradou takýchto škôd – Možnosť jednotlivcov dovolávať sa voči takémuto subjektu ustanovení smernice, ktoré majú priamy účinok*

(Článok 288 ZFEÚ; smernica Rady 84/5, zmenená smernicou 91/232, článok 1 ods. 4)

1. Článok 288 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že sám osebe nevyklučuje, že voči subjektu, ktorý nespĺňa všetky znaky uvedené v bode 20 rozsudku z 12. júla 1990, Foster a i. (C-188/89, EU:C:1990:313), v spojení so znakmi uvedenými v bode 18 tohto istého rozsudku, možno namietat ustanovenia smernice, ktoré môžu mať priamy účinok.

Uvedený bod 20 sa má vykladať vo svetle bodu 18 toho istého rozsudku, v ktorom Súdny dvor zdôraznil, že jednotlivec sa môže dovolávať takých ustanovení voči orgánu alebo subjektu, ktoré podliehajú štátnej moci alebo sú kontrolované štátom, alebo disponujú na tento účel mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami. Ako v podstate uviedla generálna advokátka v bodoch 53 a 77 svojich návrhov, podmienky, za ktorých dotknutý subjekt musí byť podliehať štátnej moci, alebo byť kontrolovaný štátom a disponovať na tento účel mimoriadnymi právomocami v porovnaní s tými, ktoré vyplývajú

z pravidiel uplatniteľných na vzťahy medzi jednotlivcami, nemajú kumulatívnu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. decembra 1997, Kampelmann a i., C-253/96 až C-258/96, EU:C:1997:585, body 46 a 47, ako aj zo 7. septembra 2006, Vassallo, C-180/04, EU:C:2006:518, bod 26).

(pozri body 27 – 29, bod 1 výroku)

2. Voči subjektu súkromného práva, ktorému členský štát zveril úlohu vo verejnom záujme, akou je úloha obsiahnutá v povinnosti uloženej členským štátom v článku 1 ods. 4 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej treťou smernicou Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990, a ktorému boli na tento účel zákonom udelené mimoriadne právomoci, akou je právomoc uložiť poisťovniam, ktoré poskytujú poistenie vozidiel na území dotknutého členského štátu, aby sa stali jeho členmi a financovali ho, možno namietat ustanovenia smernice, ktoré môžu mať priamy účinok

(pozri bod 42, bod 2 výroku)